

ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวย¹

สมบัติ เพ็ญเงิน²

มวยไทย เป็นศิลปะการต่อสู้ของชนชาติไทยที่มีความรุนแรง มีความเสี่ยงต่อการได้รับบาดเจ็บแก่ร่างกายหรือถึงขั้นเสียชีวิต เพราะการชกมวยแต่ละครั้งนำมาซึ่งอาการบาดเจ็บ สมองอาจจะได้รับการกระทบกระเทือน อาชีพนักมวยจึงเป็นอาชีพที่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพอนามัยสูง ทั้งยังถูกมองข้ามด้านความปลอดภัย นักมวยบางคนต้องจบชีวิตลงอย่างทรมาน ความปลอดภัยของนักมวยจึงเป็นปัญหาสำคัญที่หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันแก้ไข

การชกมวยแต่ละครั้งนำมาซึ่งการบาดเจ็บและการเจ็บป่วยสะสม ยิ่งประกอบอาชีพนักมวยมาเป็นเวลานานๆ สมองได้รับการกระทบกระเทือนหรือถึงขั้นเสียชีวิต มีตัวอย่างมากมายที่นักมวยเสียชีวิตขณะชกหรือหลังจากการชกมวย ซึ่งภาครัฐได้พยายามเข้ามาแก้ไขปัญหาด้วยการออกพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 โดยได้วางหลักเกณฑ์เกี่ยวกับมาตรการด้านความปลอดภัยสำหรับนักมวยไว้ ตลอดจนการปกป้องคุ้มครองความปลอดภัยในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการตรวจสุขภาพอนามัยของนักมวย การจัดทำประกันอุบัติเหตุสำหรับนักมวย ตลอดจนการจัดทำระเบียบกติกาการแข่งขันกีฬามวย นอกจากนี้ยังได้ออกระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวย พ.ศ. 2543 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2544 เพื่อก่อให้เกิดความปลอดภัยแก่นักมวยและให้มีการช่วยเหลือแก่นักมวยที่ได้รับบาดเจ็บจากการชกมวย แต่ในทางปฏิบัติพบว่าพระราชบัญญัติกีฬามวยและระเบียบว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวย ยังไม่สามารถแก้ปัญหาเรื่องความปลอดภัยของนักมวยได้ ผู้ศึกษาจึงได้ทำการวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับมาตรการด้านความปลอดภัย โดยพบประเด็นปัญหาที่จะต้องทำการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ปัญหาประการแรก เรื่องการจัดการด้านสุขภาพนักมวย การตรวจสุขภาพนักมวยก่อนการแข่งขัน อาจเป็นการยืนยันว่านักมวยผู้นั้นมีสุขภาพสมบูรณ์พร้อมที่จะทำการแข่งขันได้ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม การบาดเจ็บจากการชกมวยยังคงมีอยู่และสะสมตลอดมา การตรวจสุขภาพนักมวยก่อนการแข่งขันน่าจะไม่ใช่

¹ บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระ เรื่องปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวย โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือรองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี วงษ์วิชิต และคณะกรรมการสอบ คือรองศาสตราจารย์ ดร.ปภาศรี บัวสวรรค์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมชาย รัตนเชื้อสกุล

² นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาเขตบางนา) คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เพียงพอ อีกทั้งปัญหาการตรวจสอบสารกระตุ้นในนักมวย ก็ถือได้ว่าเป็นปัญหาที่สำคัญและมีผลกระทบถึงความปลอดภัยในอาชีพนักมวยเป็นอย่างมาก เพราะเมื่อพิจารณาจากพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 แล้ว ไม่มีข้อบังคับใดที่เกี่ยวกับการห้ามใช้สารกระตุ้นในกีฬามวยไทย นอกจากนี้ปัญหาในเรื่องกองทุนช่วยเหลือนักกีฬามวย ตามระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยการบริหาร การจัดหาผลประโยชน์และการใช้จ่ายเงินกองทุนกีฬามวย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2553 ได้กำหนดให้ความช่วยเหลือแก่นักมวยกรณีที่ประสบอุบัติเหตุขณะทำการฝึกซ้อมหรือได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยจากการแข่งขันกีฬามวยหรือกรณีอื่นๆ ที่ควรให้การสงเคราะห์อยู่ในระดับจำนวนที่น้อยเมื่อเทียบกับสถานะเศรษฐกิจในปัจจุบันและจะให้การช่วยเหลือเฉพาะนักมวยที่ได้มีการจดทะเบียนเท่านั้น และปัญหาการปลอมปนอาหารให้นักมวย บทลงโทษในส่วนของอัตราค่าปรับน้อยเกินไปและยังไม่เหมาะสมในการที่จะป้องปรามมิให้มีการกระทำผิดต่อนักมวย อันจะทำให้ไม่สามารถที่จะคุ้มครองผู้อยู่ในวิชาชีพนักมวยได้อย่างเหมาะสม

ปัญหาประการที่สอง เรื่องการจัดทำประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 14 (3) และระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวย พ.ศ. 2543 ในข้อ 4 ที่กำหนดไว้แต่เพียงว่า “ให้นายสนามมวยและผู้จัดรายการแข่งขันตามที่ตกลงกัน จัดให้มีการประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล อันเนื่องจากการแข่งขันกีฬามวย สำหรับนักมวยในรายการแข่งขันนั้นให้แล้วเสร็จและมีผลคุ้มครองการสูญเสียชีวิต การสูญเสียอวัยวะและพิการทางสมอง การรักษาพยาบาล กรณีบาดเจ็บ สิทธิในการรับเงินชดเชยรายสัปดาห์และอื่นๆ ทั้งนี้ที่มีการแข่งขัน” บทบัญญัติดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหา เพราะกฎหมายไม่ได้บังคับให้ต้องมีการจัดทำประกันอุบัติเหตุภาคบังคับอย่างเช่นพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ประกอบกับกฎหมายก็มิได้กำหนดหน้าที่โดยชัดแจ้งว่าให้บุคคลใดเป็นผู้มีหน้าที่ในการจัดทำประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลให้นักมวย ทั้งบทลงโทษในการฝ่าฝืนไม่จัดทำประกันอุบัติเหตุ ก็มิได้มีการกำหนดโทษไว้ในพระราชบัญญัติกีฬามวย จึงอาจจะมีการละเลยไม่ใส่ใจในความปลอดภัยของนักมวย อีกทั้งการให้ความคุ้มครองในการประกันอุบัติเหตุที่จะต้องเกิดขึ้นเนื่องจากการแข่งขันกีฬามวยเท่านั้น จึงยังไม่เพียงพอและครอบคลุม เพราะนักมวยอาจจะได้รับการบาดเจ็บหรือการกระทบกระเทือนทางสมองในขณะที่ทำการฝึกซ้อมหรือก่อนการแข่งขัน

ปัญหาประการที่สาม เรื่องกีฬามวยเด็ก มีปัญหาหลายประการไม่ว่าจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับอายุขั้นต่ำของเด็กที่จะทำการแข่งขันกีฬามวย ซึ่งพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ไม่ได้มีการกำหนดอายุขั้นต่ำของนักมวยที่จะทำการขึ้นชกอย่างชัดแจ้ง มีเพียงมาตรา 29 ที่วางหลักเกณฑ์เรื่องอายุของนักมวยที่จะจดทะเบียนขึ้นเป็นนักมวยได้จะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และ มาตรา 26 ก็กำหนดไว้เพียงว่า ในการจัดการแข่งขันกีฬามวย กรณีที่นักมวยมีอายุต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ ต้องกำหนดให้มีอุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยในการแข่งขัน ซึ่งบทบัญญัติดังกล่าวไม่ได้กำหนดอายุขั้นต่ำของเด็กที่จะทำการแข่งขันกีฬามวยไว้ หากมีการชกมวยตั้งแต่เด็กย่อมทำให้สมองได้รับการกระทบกระเทือน การพัฒนาด้านสติปัญญาช้ากว่าปกติ

ส่งผลต่อการเจริญเติบโตของสมองและสติปัญญาที่ต่ำลง อีกทั้งปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยในการแข่งขันกีฬามวยเด็ก ก็ระบุไว้แต่เพียงเรื่องการสวมใส่นวมเท่านั้น ไม่มีอุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยชนิดอื่นๆ เช่น เครื่องป้องกันการกระแทกกระเทือนทางสมอง เครื่องป้องกันลำตัว สนับแข้งหรือสนับเข่า เป็นต้น ทำให้นักมวยเด็กไม่ได้รับการปกป้องคุ้มครองเท่าที่ควร

จากการศึกษาปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับมาตรการเพื่อความปลอดภัยสำหรับนักมวย ทำให้ทราบถึงปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนะมาตรการทางกฎหมาย ดังต่อไปนี้

1) ปัญหาเรื่องการจัดการด้านสุขภาพนักมวย

ผู้ศึกษาเห็นว่า การตรวจสอบสุขภาพนักมวยก่อนการแข่งขันน่าจะไม่เพียงพอ สมควรที่จะต้องมีการตรวจสอบสุขภาพประจำปี เพื่อให้ทราบถึงความเหมาะสม และผลกระทบต่อสุขภาพของนักมวยอันอาจเกิดจากการชกมวย ซึ่งหากมีการตรวจสอบสุขภาพนักมวยประจำปี ก็จะทำให้ทราบถึงอาการบาดเจ็บเรื้อรังหรือลดปัญหาการบาดเจ็บจากการชกมวยได้ในระดับหนึ่ง

ในส่วนของปัญหาเรื่องการตรวจสอบกระดูกในนักมวยนั้น ผู้ศึกษามีความคิดเห็นว่า ควรมีการตรวจสอบกระดูกในกีฬามวยไทย โดยอาจมีการสุ่มตรวจนักกีฬาก่อนการแข่งขันและขณะทำการแข่งขัน อีกทั้งควรก่อตั้งองค์กรอิสระในการตรวจสอบในเรื่องการใช้สารกระตุ้นในกีฬามวยไทย เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมในการตรวจสอบ โดยอาจใช้ข้อมูลทางการแพทย์เพื่อเป็นการปกปิดเป็นความลับในการตรวจสอบในแต่ละครั้ง และเพื่อความเป็นธรรมของผู้ที่ถูกตรวจสอบอีกด้วย ทั้งควรมีการเพิ่มเติมข้อกฎหมายในพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ในเรื่องการควบคุมการใช้สารต้องห้ามมาบังคับใช้อย่างจริงจัง เพราะแม้จะมีกฎหมายระบุไว้ในพระราชบัญญัติกีฬามวยแล้ว ก็ไม่อาจจะมีการบังคับใช้อย่างจริงจัง เนื่องจากบุคคลในวงการมวยมักใกล้ชิดกันเอง การบังคับใช้กฎหมายจึงไม่เป็นผลเท่าที่ควร

ในเรื่องกองทุนช่วยเหลือนักกีฬามวย ควรมีการปรับสวัสดิการเพิ่มขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในด้านอัตราค่ารักษาพยาบาลหรือเงินทดแทนในกรณีต่างๆ แก่นักมวย เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพของเศรษฐกิจการเมืองและสังคมในปัจจุบัน ซึ่งการให้ความช่วยเหลือกรณีประสบอุบัติเหตุ การเจ็บป่วยจากการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามวยหรือกรณีอันควรแก่การสงเคราะห์อื่นนั้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการที่จะพิจารณาตามสมควร

ในส่วนของการปลอมปนอาหารให้นักมวยนั้น ผู้ศึกษาเห็นว่า บทบัญญัติในมาตรา 61 มีการลงโทษปรับเพียงไม่เกินหนึ่งแสนบาท ซึ่งหากเปรียบเทียบกับสิ่งที่นักมวยได้รับผลกระทบ ผู้ศึกษาเห็นว่ายังไม่เหมาะสมและน้อยเกินไปในการที่จะป้องปรามมิให้มีการกระทำผิดต่อนักมวย อันจะทำให้ไม่สามารถที่จะคุ้มครองผู้อยู่ในวิชาชีพนักมวยอย่างเพียงพอ สมควรเพิ่มอัตราโทษปรับให้มากกว่าเดิม

2) ปัญหาเรื่องการทำประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคล

การจัดให้มีประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลสำหรับนักมวย ผู้ศึกษาเห็นว่า กฎหมายควรกำหนดให้มีการจัดทำประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลสำหรับนักมวย โดยกำหนดเป็นบทบังคับไว้เช่นเดียวกับพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 เพื่อที่จะให้นักมวยได้รับความคุ้มครองและความช่วยเหลือกรณีที่ได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต เนื่องจากประสบอุบัติเหตุจากการชกมวย โดยให้ได้รับการรักษาพยาบาลอย่างทัน่วงทีกรณีบาดเจ็บหรือช่วยเป็นค่าปลงศพกรณีเสียชีวิต

อีกทั้งควรระบุหน้าที่ในการจัดทำประกันอุบัติเหตุให้ชัดเจนว่า จะให้บุคคลใดเป็นผู้มีหน้าที่ในการจัดทำประกันอุบัติเหตุส่วนบุคคลให้แก่ นักมวย และควรกำหนดบทลงโทษในกรณีที่มีการฝ่าฝืนไม่จัดทำประกันอุบัติเหตุไว้ในพระราชบัญญัติกีฬามวย เพื่อลงโทษผู้ที่ทำการฝ่าฝืน

ในส่วนของความคุ้มครองนั้น กฎหมายกำหนดให้ความคุ้มครองไว้เฉพาะกรณีที่เกิดจากการแข่งขันกีฬามวยเท่านั้น ซึ่งเป็นการไม่เพียงพอที่จะทำให้นักมวยได้รับสวัสดิภาพที่เหมาะสมในเรื่องความปลอดภัย เนื่องจากนักมวยอาจจะได้รับการบาดเจ็บหรือการกระทบ กระเทือนทางสมองในช่วงก่อนทำการแข่งขันหรือขณะทำการฝึกซ้อม สมควรที่จะต้องมีการขยายความคุ้มครองให้ครอบคลุมถึงการชกมวยที่เกิดขึ้นก่อนการแข่งขันด้วย เพราะจะเป็นการคุ้มครองนักกีฬามวยได้อย่างครอบคลุมครบถ้วน

3) ปัญหาเรื่องกีฬามวยเด็ก

ปัญหาเกี่ยวกับอายุขั้นต่ำของเด็กที่จะทำการแข่งขันกีฬามวย ผู้ศึกษาเห็นว่าควรมีการกำหนดอายุขั้นต่ำของนักมวยเด็กที่จะทำการขึ้นชกมวยแบบจริงจัง โดยนักมวยเด็กที่จะขึ้นทำการแข่งขันควรมีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี เพราะเด็กเริ่มโตเต็มที่ทั้งทางร่างกายและจิตใจหรือถ้าหากจะต้องจัดให้เด็กมีการชกมวย ควรเป็นการฝึกฝนแบบเรียนรู้วัฒนธรรม เด็กเยาวชนควรมีการชกมวยในลักษณะแบบเป็นศิลปะวัฒนธรรม เรียนรู้แบบทฤษฎีมวยไทยไปก่อน พอมีอายุถึงขนาดที่สมองและกระโหลกสมองแข็งแรงเจริญเติบโตเต็มที่แล้ว ค่อยเริ่มฝึกซ้อมชกมวยแบบจริงจังแบบผู้ใหญ่ได้ ทั้งจะต้องบัญญัติกฎหมายเพื่อควบคุมความปลอดภัยของนักมวยเด็กแยกต่างหากจากนักมวยอาชีพ ไม่ใช่ทำแบบปัจจุบันที่นำกฎกติกาของมวยผู้ใหญ่มาบังคับใช้กับนักมวยเด็ก กฎหมายควรมีการกำหนดอายุขั้นต่ำของนักมวยที่จะทำการขึ้นชก มิใช่บัญญัติแบบกว้างๆ เหมือนพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 มาตรา 14 และมาตรา 16 และควรวางบทลงโทษแก่ผู้ฝ่าฝืนให้ชัดเจนเพื่อเป็นการปกป้องสวัสดิภาพทางร่างกายแก่นักมวยที่เป็นเด็ก ซึ่งเด็กๆ เหล่านี้จะเป็นตัวขับเคลื่อนทิศทางพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต

ปัญหาต่อมา ก็คือปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัยในการแข่งขันกีฬามวยสำหรับนักมวยเด็ก จากการที่ได้ศึกษากฎกติกาเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ให้นักมวยเด็กใช้ในการแข่งขันชกมวยพบว่า

กฎกติกาดังกล่าวยังมีไม่เพียงพอสำหรับนักมวยซึ่งเป็นเด็กเยาวชน กล่าวคืออุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยในการแข่งขันกีฬามวยเด็กยังไม่ครอบคลุมในเรื่องความปลอดภัย เพราะกฎหมายกำหนดไว้เพียงการสวมใส่นวมเท่านั้น ไม่ได้บังคับให้มีอุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยชนิดอื่น สมควรเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเพิ่มอุปกรณ์ในการป้องกันความปลอดภัยให้มากขึ้น เช่นต้องสวมเครื่องป้องกันการกระแทกกระเ็นทางสมอง (เฮดการ์ด) เครื่องป้องกันลำตัว สนับแข้งและสนับเท้า เพื่อป้องกันการบาดเจ็บในกีฬามวยเด็ก

ปัญหาประการสุดท้าย คือปัญหาเกี่ยวกับการขออนุญาตจัดการแข่งขันกีฬามวย ผู้ศึกษามีความเห็นว่าการที่ปัจจุบันผู้ได้รับอนุญาตให้จัดการแข่งขันไม่ค่อยปฏิบัติตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 และบทลงโทษของการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามมีอัตราโทษเพียงเล็กน้อย อีกทั้งประชาชนที่มีส่วนรู้เห็นหรือเกี่ยวข้องไม่ค่อยให้ความสำคัญในเรื่องดังกล่าว หากมีการนำวิธีการให้สินบนรางวัลนำจับแก่ผู้แจ้งร้องเรียนเรื่องการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติดังกล่าว ก็จะเป็นการช่วยงานแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีจำนวนในการรองรับไม่เพียงพอ และทำให้กฎหมายในพระราชบัญญัติดังกล่าวมีสภาพใช้บังคับลงโทษแก่ผู้ฝ่าฝืนมากยิ่งขึ้น อันเป็นการช่วยปกป้องคุ้มครองสวัสดิภาพต่างๆ แก่นักมวยเด็กอันสอดคล้องกับมาตรการการลงโทษเพื่ออรรถประโยชน์ อันเป็นการทำให้ผู้กระทำความผิดเกรงกลัวต่อกฎหมายและช่วยยับยั้งมิให้มีการกระทำความผิดเกิดขึ้น เพราะเกรงว่าจะถูกลงโทษตามกฎหมาย ก็จะทำให้กฎหมายมีสภาพบังคับใช้ได้แบบเต็มที่ และสามารถลงโทษแก่ผู้ฝ่าฝืนกฎหมายได้แบบจริงจังตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายต่อไป

เอกสารอ้างอิง

หนังสือ

กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. **ศิลปะมวยไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา, 2540.

หยุด แสงอุทัย. **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.

เอกสารอื่นๆ

สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร. **การบาดเจ็บจากการกีฬา** [Online]. Available URL:

<http://www.ipecp.ac.th/ipecp/cgi-binn/vni/Program/unit9/p2.html>, 2560 (มกราคม, 18).

กฎหมายและระเบียบ

พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542.

พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535.

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550.

ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยการบริหาร การจัดหาผลประโยชน์และการใช้จ่ายเงินกองทุนกีฬามวย พ.ศ. 2543. และบัญชีการให้ความช่วยเหลือกรณีประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วยจากการแข่งขันกีฬามวย หรือกรณีอันควรแก่สงเคราะห์อื่น

ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวย พ.ศ. 2543.

ระเบียบคณะกรรมการกีฬามวยว่าด้วยความปลอดภัยสำหรับนักมวย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544.